

YEHUDI MENUHIN

Amerikai származású hegedűművész.

1916-ban született New Yorkban.

Menuhin századunk egyik legtehetségesebb csodagyereke volt. Hegedű tanulmányait 4 éves korában kezdte el, nyolcéves korában játszott először nyilvánosan, majd egy év múlva fellépett egy New York-i koncerten.

Ezután Európába ment, ahol Busch és Enescu tanították.

Tizenegy évesen emlékezetes koncerten mutatkozott be Párizsban, ahol Beethoven Hegedűversenyét adta elő nagy sikerrel.

Számos koncert következett: Berlinben, Drezdában, Londonban ismerték meg a tehetséges hegedűművészt.

Bartók 1942-ben hegedű szólószonátát komponált számára, majd a háborús

években számos koncertet adott a szövetséges csapatoknak. 1945 után Angliában telepe

Yehudi Menuhin ma karmesterként működik

ZENEI VILÁGNAP

1975 óta — a világhírű hegedűművész, Yehudi Menuhin kezdeményezésére — október elseje a zene világnapja.

Híres operaházakban, hangversenyteremben, kis falvakban és nagy városokban, szerte a világon, ezen a napon ünneplik a zenét! A zenét, ami nélkül üres és sivár lenne életünk.

Mert a zene lelki táplálék és semmi mással nem pótolható. Vannak népeknek régiói, melyekbe csak a zene világítja meg.

Mi más a zene hivatása, mint a világegyetem örök harmoniját tükrözni és hirdetni az embereknek, hogy megtanuljanak beilleszkedni.

A régi görögöktől Comeniusig élt az a felismerés, hogy a zene föltétlen szükséges az ember fejlődéséhez, a nevelés lényeges része. Ezért a zenét az egyik legfontosabb nevelő erőnek tekintették s az emberiség életét szebbé tevő műsák közt, főhelyre ültették. Azóta is így hívjuk: MUZSIKA.

De ők mondták ki azt is, hogy nem minden zene hat egyformán jól az emberre. Van jó zene, mely jóvá teszi az embert, és van rossz zene, amely züllesztí.

A zene rendeltetése: belső világunk jobb megismerése, felvirágozása és kiteljesedése.

S most, amikor a környező országokban elhalvattak a műsák és helyüket fegyverés és öldöklés vette át, — értékeiket becsüljük s ünnepejük a szép műsákát, mert hallgatásakor nekünk gazdagabbakká válunk!

Babits Mihály írta:

*"Minden ember lelkében dal van
És a saját lelkét hallja minden dalban
S akinek szép a lelkében az ének
Az hallja a mások énekét is szépnek."*

Shakespeare pedig így vall a zene hatalmáról:

*"Nézz csak egy szilaj és jókedvű ménest
vagy egy csapat be nem tört, friss csikót,
mind tombol, ugrál, őrzöng, nytharász,
ahogy forrongó vére tüzeli;
de zendüljön véletlen trombita
vagy halljanak bármilyen muzsikát,
meglásd, hogy sorra mind megállnak
s vad szemük szelíden mereng az édes
zene hatalmán; kő, víz s fa a költő
szerint ezért ment úgy Orpheus után;
mert nincs oly dühös, nyers és bamba lény, hogy
át ne formálná kissé a zene.
Az az ember, akiben nincs zene
s akire édes összhang sohse hat,
gyanús, hogy megcsal, kirabol, elárul;
lelke mozgása nehéz, mint az éj,
érzése sötét, mint az Erebus:
ilyenek ne higj. — Hallgasd a zenét!"*